

PROJEKT RECOLOR

NOVI ŽIVOT UDAHNUT JE JEDNOM
OD NAJLJEPŠIH DIJELOVA GRADA
-MALOJ LOŽI

UJUTRO ZDRAVA HRANA, UVEČER GLAZBA

Korak po korak, dan po dan, to je ritam 'rekolorirane' Male lože nakon otvorenja prošle srijede, kaže Kristina Bolanča, koordinatorka na projektu, a zapravo brižna domaćica zelene tržnice

PIŠE BRANIMIR PERIŠA

NIKŠA STIPANIČEV/HANZA MEDIA

Da ima života i poslije smrti, pokazuje se na Maloj loži, davno ugasloj, a 1. srpnja opet obnovljenoj malenoj, slikovitoj gradskoj tržnici na trgu uz istočni zid drevne crkve sv. Ivana.

Novi život udahnuje jednom od najljepših dijelova staroga grada Veleučilište u Šibeniku pilot-projektom RECOLOR u trajanju od 1. srpnja do 31. kolovoza, s proračunom od 212.000 eura. Toliko se odnosi na šibenski dio toga gotovo deset puta skupljeg projekta u kojem još sudjeluju gradovi Zadar i Labin, dvije talijanske općine, regija Emilia Romagna i jedan konzorcij, na čelu s bolonjskim sveučilištem Alma mater studiorum. Cilj je ne samo obnoviti tržni-

Kristina Bolanča

Hrana i umjetnost

Sanja Gačanin, glasnogovornica i članica projektnog tima RECOLOR-a kaže da je uvjet za sudjelovanje u projektu bio isticanje nekog od elemenata šibenske povijesne i kulturne baštine te su izabrali crkvu sv. Ivana na kojoj je glasoviti reljef Ivana Pribislavića s vizurom tadašnjeg Šibenika promatranog s uzvisine gdje je kasnije podignuta Tvrđava sv. Ivana. Mala loža neodvojiva je od drevne crkve, te je bilo logično revitalizirati i tržnicu na slikovitom trgu.

- Naši će umjetnici slikati isti taj motiv s Tvrđave Barone i kada završi trodnevna slikarska radionica 20.-23. srpnja, na Maloj loži upriličit ćemo izložbu, govori Gačanin. Prostor Male lože svima je na raspolaganju, napominje. Ustrebaaju li pultovi ikome, za kakvu prodajnu akciju ili što drugo izvan radnog vremena, organizatori projekta će ih rasklopiti, jer je zamišljeno da građani sami kreiraju događaje. U sklopu projekta predviđeno je nekoliko glazbenih večeri, a svima je na srcu da se projekt nastavi i dalje. - Osmišljen je najviše zbog domaćih ljudi, a bez sumnje, privlačan je i turistima, zaključuje Sanja Gačanin.

cu otvorenu svaki dan od 7 do 12, nego na istom mjestu u popodnevnom i večernjim satima ponuditi i kulturne programe, konkretno, glazbene nastupe i likovne radionice pod vodstvom šibenske slikarice Lane Martinović Čala čiji je atelje u neposrednom susjedstvu Male lože.

RECOLOR je skraćeni- ca izraza kakvim uobičajeno vrve nazivi projekata financiranih iz europskih blagajna. Sav je na kantu- ne, da se čovjek odmah ubode na njihove špičeve, no kratica zato pogada u sridu. RECOLOR na engleskome znači nešto pre- bojiti, osvježiti, pa se tako Veleučilište u suradnji s gradskom upravom i Turističkom zajednicom po-

Na Maloj loži nema mjesta za sve njih odjednom, niti imaju toliku količinu proizvoda, pa se izmjenjuju tijekom tjedna. Svježe sezonsko voće i povrće prodaju OPG-ovi Campanelo, OPG Goran Škugor i OPG Anđelko Marinov, Anka Đidara, također u krilu svoga OPG-a prodaje kozje mlijeko i sir, a mikrozelenje nude OPG Hajdarpašić i OPG Roko Buneta Čikutović.

duhvatilo vratiti život na Malu ložu, utrnut otkako je iscurila snaga domicila iznekoć vitalnog starog Šibenika stiješnjenog unutar davno porušenih obrambenih zidina.

Dan po dan

Oko Male lože ima nekoliko trgovina i kafića, malo niže od stare česme Boričevac od lijevanog željeza, u srednjovjekovnoj palači Draganić središte je NP Krka, asvime dominira crkva sv. Ivana, jedan od najsaj- nijih dragulja šibenske sakralne i kulturne baštine.

Za povijest umjetnosti posebno je vrijedan kameni reljef Šibenika na zapad- nome zidu crkve koji je bio 'ulaznica' za sudjelovanje u europskom projektu.

- Korak po korak, dan po dan, to je ritam 'rekolorirane' Male Lože nakon otvorenja prošle srijede - kaže Kristina Bolanča, ko- ordinatorica na projektu, a zapravo brižna domaći- ca zelene tržnice. Ljudi još uvijek uglavnom prolaze, proučavaju, razgledavaju, mjere i odmjeravaju, neki se odvažavaju a ponešto i kupe kod lokalnih proizvođača, listom s OPG-ovima regi- striranim na području žu- panije.

Na Maloj loži nema mje-

sta za sve njih odjednom, niti imaju toliku količinu proizvoda, pa se izmjenju- ju tijekom tjedna. Svje- že sezonsko voće i povrće prodaju OPG-ovi Campa- nelo, OPG Goran Škugor i OPG Anđelko Marinov, Anka Đidara, također u krilu svoga OPG-a prodaje kozje mlijeko i sir, a mikro- zelenje nude OPG Hajdar- pašić i OPG Roko Buneta Čikutović.

Probuđeni život na uskrslj Maloj loži prokli- jao je upravo kao ta lilipu- tanska verdura za što će Kristina znalčki reći da je hit u gastronomiji. Uz malo truda, ne treba ići u skupe restorane da se kušaju jela s tim biljem kao dodatkom i začinom. Dosta je prote- gnuti korak do Male lože i kupiti svežnjić dva, a za pri- premu, ako treba, upitati prodavača, spremno hvali Kristina ponudu. Ničeg iznesenog na prodaju ne- ma u „industrijskim“ koli- činama, sve su to prirodni proizvodi gotovo zaborav- ljenih mirisa i okusa.

- Pa kada razrežeš pra- vu pomidoru i pustiš da se sok cijedi niz lakat... Vra- čaš se po još! - uživjela se u šušte i gušte povrća ponu- đenog na Maloj loži. Sva- kog jutra Kristinina je briga da se doprema >>

» artikala za prodaju na Maloj loži glatko odvi- ja, u suradnji s Gradskim parkingom. Tvrtka je na raspolaganje stavila svoj dostavni kamionet kojim iz garaže na Poljani prodavači prevoze svoje artikle, a **Kristina Bolanča** također je ključarica prodajnih pultova od drva. Svako jutro prodavači ih trebaju rasklopiti otključavanjem katanca koji pultove, kada se ne koriste za prodaju, drži priljubljene uz crkveni zid da ne smetaju prolaznicima. Tada mogu poslužiti kao klupice za sjedenje, a dizajnirao ih je šibenski studio Idearum, ovdje najpoznatiji po OK klupi za bicikliste s posadenim drvom pinije i klupom za do- jilje. Dosjetljivo su iskori- stili stare željezne alke na zidu crkve sv. Ivana koje su u davni nosile drve- ne motke tenda za hlad da kroz njih provuku konopce pomoću kojih se, preko kol- otura, pult sklapa i raskla- pa kao jedro ili zastava na jarbol. Prodavači na Maloj loži za trajanja projekta ne- maju nikakvog troška naj- ma pultova i dopreme arti- kala.

Cvjetovi artičoke

Bolanča je poput osta- lih sudionika u provedbi RECOLOR projekta pu- na entuzijazma i želi da se uz pomoć grada pijaca nastavi i dalje, nakon 31. kolovoza, a tržnica bi s ra- dom mogla započeti dosta ranije, već u proljeće. Tu mladu ženu za Malu ložu vežu najtoplije uspomene iz djetinjstva. I zato puna

srca radi na tome projektu koji nije pokrenut isključivo radi turista, nego da se Maloj loži i Starom gradu vrata domaći ljudi.

- Jedva sam govorila a majka bi mi dala papirić sa sitnicama da ih donesem kući u Teslinu ulicu, gdje smo tada živjeli. Pokazala bi popis teti **Mariji Bašić**, zadnjoj prodavačici na Ma- loj loži i poznatoj cvjećarki koja bi mi sve to dala i če- sto me darivala prvim ru- žama iz svoga vrta, sjeća se Kristina. Dobrim zna- kom uspješnog odvijanja projekta drži pojavu gorič- kih gospođa koje se lijepo urede i spuste do tržnice na druženje. Ukoliko ne-

što kupe, a teško je ponije- ti desecima skalina do ku- ća, priskoči koordinatori- ca pružajući ruku. Cijene su umjerene, napominje, bez veće razlike u odnosu na glavnu tržnicu, a ona je najsretnija kada prodava- či s Male lože vrata kuća- ma što manje od iznesenog na pijacu.

Ljubičaste cvjetove ar- tičoke, rascvale od pupo- va koji nisu završili u gu- stom toču s bižima kada im je nedavno bio štađun na Malu Ložu iznio je **Ivan Burazer Iličić**. Poznati ši- benski mesar radio je ne- koć u jednoj od dvije „Ši- benkine“ mesnice na Ma- loj loži, a po umirovljenju

se prihvatio vrtlarstva u Donjem Polju.

- Uvijek sam aktivan, imam i dobre pomidore u Blatima, Morinjski zaljev. Potok Ribnik stalno nano- si ljekoviti peloid i plodine iz te zemlje posebnog su okusa, objašnjava Ivan.

A još življim bojama opisuje Šibenik kao naj- ljepši grad s najljepšim građevinama, ženama, tvrđavama, prodavačica- ma... Ivan je glasni kozer, pravi animator mogućih kupaca bez kakvih se ni jedna pijaca ne može zamisliti. I baš je dobro što ga je privukla Mala loža, drago je Kristini.

Ivan jedino nije baš zadovoljan s nama Hrvati- ma, jer su nas poni- jele iluzije da se može do- bro živjeti bez rada, kao u meksičkim sapunica- ma. Pokvarili smo se, iz- gubili skromnost i nikad nam ništa ne valja... Sre- dinom osamdesetih, u vri- jeme galopirajuće inflacije imao je Ivan plaću od mi- lijun i 800 iljada dinara, i za to je mogao kupiti sa- mo deset kila pancete! A pokojna mu punica za tri, tri i po vriče dobre verdu- re, ako bi uhvatila u protu- vrijednosti kila, kila i kva- rat friške janjetine, skaka- la je od sreće. Danas ista

takva količina zeleni vri- di tri janjca i opet ništa ni- je dobro...

Njegova susjeda na Vi- dicima i u Donjem Polju, gdje im se zemlje dodiru- ju, **Mladenka Marinov**, vrtlarica i prodavačica za pultom OPG-a koji glasi na njezinog supruga zna što je dobra pomidora, jer je sjeme u obitelji već pola stoljeća. Još nisu dozorile, a sjeme je Mladenka nasli- jedila od pokojnog svekra, Paška Marinova rečenoga Miš, kirijaša s konjima, vr- tlara i poljoprivrednika koji je nekad također pro- davao na Maloj loži, kao i staro sjeme poznatih ši- benskih cata krastavica i mrižarica. Stara sorta su i kukumari iz Sonkovića, a na zemlji je cijela obitelj. I kćer **Anamarija**, koja po- maže u slobodno vrijeme i to joj je najljepši odmor i rekreacija. OPG, vidim, glasi na supruga, poznato- ga auto limara Čipu Mari- nova, po kojem je prozva- na i jedna livada na rubu grada. Mladenka na Ma- lu ložu donosi proizvode četvrtkom, petkom i su- botom, a ima banak i na glavnoj tržnici. A 'ko drži takujin?' - važno je pitanje.

- Ja, naravno! kaže Mla- denka. Pa neka se OPG zo- ve kako mu drago...

